

Arrest

nr. 280 325 van 18 november 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 3 juni 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 mei 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 augustus 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 oktober 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. MOSKOFIDIS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

In het kader van onderhavig verzoek verklaart u dat uw naam T.F. (...) is en dat u geboren bent op X 2000 te X, dat gelegen is in Servië. U verklaart zowel staatsburger van Servië als van Kosovo te zijn. Uw partner heet J.B. (...) (ov (...)). Jullie hebben samen twee kinderen, M.T. (...) (ov (...)) en S.B. (...) (ov (...)), en uw partner is momenteel in verwachting van een derde kindje. Meestal woonde u in Kosovo, waar u verbleef in de straat Siglana in Mitrovicë. Daarnaast woonde u ook in Servië, gedurende twee of drie jaar in totaal.

In Servië had u problemen omdat u een moslimnaam heeft. Er werd u gezegd om terug te gaan naar Kosovo en men zei andere slechte dingen tegen u. Op school werd u meerdere keren geslagen. Jullie vertelden aan de directeur dat jullie slecht behandeld werden. De directeur deed niets. Hij gaf slechts aan

dat jullie naar school konden komen als jullie wilden en dat jullie niet naar school hoefden te komen als jullie dat niet wilden. Jullie dienden ook klacht in bij de politie omdat jullie geslagen werden op school, maar ze deden niets. Uw zus werd ook eens mishandeld, ze werd door een hond in het hoofd gebeten en uw vader werd meerdere keren geslagen toen hij ging werken. Jullie gingen naar de sociale dienst in Servië, maar werden er niet geholpen omdat jullie een moslimnaam hadden. Uw ouders dienden een klacht in omwille van deze reden, maar jullie kregen geen antwoord.

Ook in Kosovo hadden jullie problemen. Jullie konden niet naar school gaan. Zeven jaar geleden ging uw partner naar de markt met uw zus. Albanezen wilden uw partner verkrachten. Ze liet zich niet doen en haar jurk werd in brand gestoken, waardoor haar been verbrand was. Uw vader werd geslagen. De rug van uw vader werd zes jaar geleden door toedoen van een aantal politieagenten gebroken toen hij afval aan het verzamelen was. Uw vader diende klacht in, ging naar de rechtbank en de politieagent raakte zijn werk kwijt. De barak waar jullie woonden werd meermaals in brand gestoken door Albanezen.

Toen u veertien jaar was gingen jullie naar Duitsland, waar jullie een verzoek om internationale bescherming indienden. Jullie verbleven er twee of drie maanden en werden vervolgens gerepatrieerd naar Kraljevo in Servië, waarna jullie naar Mitrovicë in Kosovo trokken en er gingen wonen van 2014 tot 2016. Nadien verbleef u twee jaar in Frankrijk, waar u ook een verzoek om internationale bescherming indiende. U wachtte uw beslissing niet af, maar kwam naar België in 2018. Op 7 mei 2018 diende u, net als uw ouders M.T. (...) (ov (...)) en S.H. (...) (ov (...)) en uw partner J. (...), een eerste verzoek om internationale bescherming in in België. Uw eerste verzoek werd op 10 juli 2019 door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) afgesloten gezien u geen gevolg had gegeven aan uw oproepingsbrief en u aldus geacht werd afstand gedaan te hebben van uw verzoek om internationale bescherming. In het kader van het verzoek van uw partner werd er op 30 maart 2020 een weigeringsbeslissing genomen wegens een stuitend gebrek aan medewerking gezien ze manifest tegenstrijdige verklaringen aflegde over haar identiteit en haar persoonlijke achtergrond. Zij ging tegen deze beslissing niet in beroep. Het verzoek van uw ouders werd eveneens op 30 maart 2020 afgesloten met een weigeringsbeslissing omdat zij niet aannemelijk hadden gemaakt dat zij in Servië omwille van hun etnische origine als Rom en omwille van hun islamitisch geloof het slachtoffer waren van een aantal geweldincidenten, omdat zij niet aannemelijk hadden gemaakt dat zij geen of onvoldoende beroep hebben kunnen doen op de in Servië aanwezige autoriteiten en omdat de door hen beweerde discriminatoire behandeling in Servië onvoldoende zwaarwichtig was om te kunnen spreken van vervolging in vluchtelingrechtelijke zin. Bij arrest van 8 april 2021 verwierp de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het door uw ouders ingediende beroep.

In 2019 zat u drie maanden in de gevangenis in Duitsland omdat u reed met een auto zonder rijbewijs. In 2020 werd u eens gerepatrieerd naar Servië door Luxemburg nadat u samen met een vriend gevat werd met een niet geregistreerde auto. U verbleef toen gedurende twee of drie maanden bij uw oma van vaderszijde die in Kraljevo woont samen met uw ooms.

Op 29 maart 2021 diende uw partner een tweede verzoek om internationale bescherming in. Dit verzoek werd op 7 mei 2021 niet-ontvankelijk verklaard. Op 20 juli 2021 diende ook u een tweede verzoek om internationale bescherming in in België. U verklaarde in het kader van dit verzoek dat uw naam H.F. (...) was en uw geboortedatum 3 maart 2000. Uw tweede verzoek werd op 3 september 2021 door de DVZ afgesloten gezien u geen gevolg had gegeven aan uw oproepingsbrief en u aldus geacht werd afstand gedaan te hebben van uw verzoek om internationale bescherming.

Op 1 oktober 2021 verzocht u een derde keer om internationale bescherming. Uw minderjarige zus S.H. (ov (...)) diende op diezelfde dag haar eerste verzoek om internationale bescherming in. In het kader van uw derde verzoek haalt u aan dat u niet kan teruggaan naar Servië omdat jullie Roma zijn. Jullie werden er meermaals slecht behandeld. Zowel u, uw partner als uw ouders. U heeft er geen dak boven uw hoofd. Bij terugkeer naar Servië vreest u voorts dat u mishandeld zou worden door Albanezen en Serviërs omdat u moslim bent. U zou niet aanvaard worden om te werken omdat u Rom bent. Uw familie heeft zich hier geïntegreerd. Uw kinderen, broers en zussen groeiden hier op en spreken de Belgische taal.

Als u zou terugkeren naar Kosovo vreest u dezelfde problemen te krijgen als de problemen die u vreest in geval van terugkeer naar Servië.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer: twee foto's waarvan u zegt dat de verbrande voet van uw partner hierop te zien is, twee foto's om aan te tonen hoe u woonde in Kosovo en twee foto's om aan te tonen hoe u woonde in Kraljevo (Servië).

Op 28 februari 2022 werd het door uw partner ingediende beroep tegen de weigeringsbeslissing die door het CGVS in het kader van haar tweede verzoek werd genomen verworpen door de RvV. Op 4 april 2022 werd u onder aanhoudingsmandaat geplaatst en opgesloten in de gevangenis van Dendermonde.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u in het kader van onderhavig verzoek géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Daargelaten de door u aangehaalde vrees voor een terugkeer naar Kosovo, dient vastgesteld te worden dat uit uw verklaringen blijkt dat u net als uw ouders het Servische staatsburgerschap bezit (CGVS, p. 3,4).

Bij KB van 14 januari 2022 werd Servië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier blijkt dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Vooreerst kan er gewezen worden op enkele vaststellingen die uw algemene geloofwaardigheid aantasten. Zo blijkt dat u doorheen uw verschillende verzoeken om internationale bescherming in België gebruik maakte van verschillende namen en geboortedata. In het kader van uw eerste en derde verzoek in België gebruikte u de naam T.F. (...) en gaf u als geboortedatum 22 februari 2000 op. In het kader van uw tweede verzoek in België gebruikte u als naam H.F. (...) en als geboortedatum 3 maart 2000 (registreren verzoek internationale bescherming d.d. 20 juli 2021). Bij uw derde verzoek gepolst of u ooit een andere naam gebruikte dan T.F. (...), gaf u aan dat dit niet het geval was (CGVS, p. 3). Geconfronteerd met het feit dat u twee verschillende namen gebruikte doorheen uw verzoeken in België, werpt u op dat u telkens dezelfde naam gebruikte en dat er niet gevraagd werd naar de familienaam (CGVS, p. 13). Gelet op het feit dat u niet alleen een andere naam maar ook een andere geboortedatum gebruikte, wordt het vermoeden gewekt dat u de asielinstanties intentioneel probeerde te misleiden. Van een verzoeker om internationale bescherming mag nochtans ten allen tijde en redelijkerwijs worden verwacht dat hij de bevoegde asielinstanties in het onthaalland correct inlicht over zijn identiteit, herkomst en vluchtmotieven. Verder werd vastgesteld dat u geen paspoort neerlegt en dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over het ontbreken hiervan. In het kader van uw eerste verzoek stelde u dat jullie paspoorten bij de smokkelaar waren (verklaring DVZ d.d. 14 juni 2018, punt 28). Bij uw derde verzoek sprak u van een overstroming in 2015, i.e. voor uw komst naar België, waarin u vele documenten, waaronder uw paspoort verloor (CGVS, p. 17). Geconfronteerd met het feit dat er bij uw eerste verzoek ook naar uw paspoort werd gevraagd maar dat u toen nog zei dat die bij de smokkelaar waren, ontkent u dat u dit gezegd had (CGVS, p. 17). Het louter ontkennen van uw eerdere verklaringen doet geen afbreuk aan deze vastgestelde tegenstrijdigheid. De vaststelling dat u uw paspoort niet neerlegt en tegenstrijdige verklaringen aflegt over het ontbreken ervan doet vermoeden dat dit paspoort mogelijk informatie bevat waarvan u niet wilt dat deze het daglicht ziet. Dat u dergelijke merkwaardige verklaringen aflegt over het ontbreken van uw paspoort geeft bovendien uw algemene geloofwaardigheid een stevige knauw en doet ernstige vraagtekens rijzen bij uw bewering dat u al uw documenten verloor bij een overstroming (CGVS, p. 17).

Er dient voorts aangestipt te worden dat uit het verloop van uw persoonlijk onderhoud en de vergelijking van uw verklaringen met die van uw familieleden blijkt dat u afwijkende verklaringen aflegt met betrekking tot uw verblijfplaatsen. Gelet op het feit dat u aangaf dat u tot u volwassen was steeds bij uw ouders woonde (CGVS, p. 8) kan nochtans verwacht worden dat uw verklaringen in lijn zouden liggen met die van uw ouders. De vaststelling dat dit niet zo is roept vraagtekens op. Uit de verklaringen van uw ouders blijkt dat u en uw broers en zussen school liepen in Servië (CGVS H.S. (...) d.d. 19 november 2019, p. 8; CGVS T.M. (...) d.d. 19 november 2019, p. 3, 14). Uit de verklaringen van uw vader valt bovendien op te maken dat jullie leven zich grotendeels in Servië afspeelde. Uit zijn verklaringen valt af te leiden dat hij sinds 1999 vertrok uit Kosovo en dan in Servië woonde tot zijn vertrek naar Duitsland. Hij geeft aan dat hij soms ook op andere plekken was dan Servië, en stelt dat hij onder meer naar Duitsland, Frankrijk, Nederland en België ging (CGVS T.M. (...) d.d. 19 november 2019, p. 6). Ook stelt hij dat al zijn kinderen, op een na, geboren zijn in Servië (CGVS T.M. (...) d.d. 19 november 2019, p. 4). Ook geeft hij aan dat hij gedurende vier, vijf maanden in Servië verbleef nadat hij teruggestuurd werd vanuit Duitsland (CGVS T.M. (...) d.d. 19 november 2019, p. 6). Deze verklaringen nopen ertoe te besluiten dat het leven van jullie gezin zich grotendeels afspeelde in Servië en vallen maar moeilijk te rijmen met uw verklaringen dat u niet veel in Servië was, misschien maar een jaar in totaal in 2014 of 2015 (CGVS, p. 5). U stelde ook dat u in 2020 gedurende 15 dagen bij uw oma in Servië verbleef nadat u gerepatriëerd was (CGVS, p. 7). Even later meent u dat het twee of drie maanden was (CGVS, p. 13). U ging naar school tot het vijfde leerjaar en daarna niet meer (CGVS, p. 8). Gevraagd of u naar school ging in Servië of in Kosovo, stelt u dat u in Kosovo naar school ging (CGVS, p. 8). Nadien nog eens gepolst of het correct is dat u slechts één jaar in Servië woonde, stelt u dat u het zich niet goed herinnert omdat u veel problemen had -u legt

overigens geen medisch attest neer waaruit zou blijken dat u geheugenproblemen zou hebben -, en dat jullie in totaal misschien twee of drie jaar in Servië woonden (CGVS, p. 19). U bevestigt voorts dat u voor vijf jaar in Kosovo naar school ging (CGVS, p. 19). Erop gewezen dat uit het dossier van uw ouders bleek dat jullie veel langer in Servië verbleven, blijft u erbij dat jullie in Kosovo woonden en niet in Servië (CGVS, p. 19). Geconfronteerd met het feit dat uw ouders zeiden dat u in Servië naar school ging, meent u dat het een internationale school is die er zowel in Kosovo als in Servië is (CGVS, p. 19), waarmee u geenszins de incoherentie uitklaart. Gelet op het feit dat u aangaf dat u tot u volwassen was steeds bij uw ouders woonde (CGVS, p. 8), is het merkwaardig dat u dermate uiteenlopende verklaringen aflegt over uw verblijf en de plaats van uw scholing. Ook het feit dat uit een uitleveringsverzoek dat toegevoegd werd aan het administratief dossier blijkt dat u gezocht werd voor feiten die gepleegd werden in Servië in de periode van 30 april 2016 tot 30 mei 2016 doet vermoeden dat u meer in Servië verbleef dan u wenst prijs te geven.

Voorgaande vaststellingen zetten uw algemene geloofwaardigheid danig op de helling.

Voorts getuigt het feit dat uw twee eerste verzoeken om internationale bescherming in België werden afgesloten omdat u zich niet aanbood voor uw onderhouden op de Dienst Vreemdelingenzaken van een houding die geenszins in overeenstemming te brengen is met een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. U brengt in het kader van dit verzoek ook geen afdoende uitleg aan die het feit dat u niet opdaagde bij uw persoonlijke onderhouden in het kader van uw eerste twee verzoeken kan vergoelijken. Gevraagd naar de reden waarom u zich in het kader van uw eerste verzoek niet aandiende voor uw persoonlijk onderhoud d.d. 11 juni 2019 op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) geeft u aan dat u de oproepingsbrief niet kreeg (CGVS, p. 13). Dit staat haaks op een nota die werd toegevoegd aan het administratief dossier waaruit blijkt dat uw partner, die zich wel aanbood voor haar persoonlijk onderhoud die dag en haar oproepingsbrief klaarblijkelijk wel gekregen had, destijds verklaarde dat u ziek was en opgenomen was in het ziekenhuis, iets waarvan overigens geen begin van bewijs werd neergelegd. Over uw tweede verzoek verklaart u dat u zich niet aandiende voor uw persoonlijk onderhoud d.d. 16 augustus 2021 omdat u wederom de brief niet kreeg (CGVS, p. 13). U stelt immers dat u niet in een centrum woonde, maar op een privéadres (CGVS, p. 13). Uit niets blijkt echter dat u uw verblijfplaats op een privéadres kenbaar maakte aan de Belgische asielinstanties. Dat u tot tweemaal toe niet inging op een oproeping in het kader van uw asielprocedure geeft blijk van desinteresse in de door u ingezette asielprocedure, wat onverenigbaar is met het bestaan, wat u betreft, van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van voormeld Verdrag of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit wordt gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming, en met de plicht van de verzoeker om zijn medewerking te verlenen aan de overheid die over zijn verzoek moet beslissen.

Vervolgens dient er benadrukt te worden dat in het verzoek om internationale bescherming van uw ouders een weigeringsbeslissing genomen werd. Zoals blijkt uit de beslissing van uw vader die werd toegevoegd aan het administratief dossier haalden uw ouders met betrekking tot Servië een aantal geweldincidenten aan waarvan jullie gezin het slachtoffer werd omwille van jullie etnische origine als Rom en jullie islamitische geloof. Er werd evenwel vastgesteld dat niet aannemelijk gemaakt werd dat uw vader en uw familie – zij richtten zich immers nooit tot de Servische autoriteiten in het kader van hun problemen - voor de aangehaalde geweldincidenten geen of onvoldoende beroep hebben kunnen doen – of bij terugkeer naar Servië zouden kunnen doen bij eventuele toekomstige problemen – op de hulp van en/of bescherming door de in Servië aanwezige autoriteiten. In casu dient vastgesteld te worden dat deze argumentatie ook van toepassing is op u, gelet op het feit dat u aangeeft dat u tot u volwassen was steeds bij uw ouders woonde (CGVS, p. 8) en gezien u verwijst naar dezelfde motieven.

Zo haalde u aan dat u bij terugkeer naar Servië vreest dat u mishandeld zou worden door Albanezen en Serviërs omdat u moslim bent en stelt u dat jullie meermaals slecht behandeld werden in Servië (CGVS, p. 18, 20, 21), , dat uw vader meerdere keren geslagen werd toen hij ging werken in Servië (CGVS, p. 20) en dat u geslagen werd op school, al wist u niet door wie (CGVS, p. 20), i.e. elementen waar ook uw vader naar verwees. In navolging van uw vader, heeft u ook niet aannemelijk gemaakt dat u in geval van problemen in Servië geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp en/of bescherming vanwege de Servische autoriteiten. U legt immers weinig coherente verklaringen af op dit vlak. Eerst geeft u aan dat jullie naar de directeur gingen omwille van deze problemen (CGVS, p. 20). Gevraagd of u ooit klacht indiende bij de politie, vroeg u zich luidop af welke politie, om vervolgens te bevestigen dat u nooit klacht indiende bij de politie omwille van uw problemen op school (CGVS, p. 20). Even later wierp u toch op dat jullie een klacht indienden bij de politie omdat jullie geslagen werden op school (CGVS, p. 21). Geconfronteerd met het feit dat u eerst zei dat jullie slechts naar de directeur gingen en niet naar de politie en dat u vervolgens iets anders zei (CGVS, p. 21), meent u dat de directeur en de politie hetzelfde zijn (CGVS, p. 21). Dit houdt geen steek. Gelet op de verklaringen van uw vader waaruit blijkt dat de autoriteiten niet ingeschakeld werden voor uw beweerde problemen op school, uw incoherente verklaringen terzake en de vaststelling dat u geen begin van bewijs neerlegt om aan te tonen dat jullie wel

beroep gedaan zouden hebben op de Servische autoriteiten omwille van uw beweerde problemen op school, dient dan ook vastgesteld te worden dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw bewering dat jullie beroep deden op de politie omwille van uw beweerde problemen op school. Met betrekking tot het feit dat u aanhaalt dat er door Serviërs, politieagenten en assistenten van de sociale dienst tegen jullie gezegd werd dat jullie terug moesten gaan naar Kosovo en dat ze nog andere slechte dingen zeiden (CGVS, p. 20), dient opgemerkt te worden dat uit uw verklaringen blijkt dat u ook in het kader van deze problemen geen klacht indiende bij de Servische politie of aangifte deed van het door u beweerde slechte functioneren van de Servische politiediensten (CGVS, p. 20 en 21). U verwees enkel naar het feit dat uw moeder klacht indiende voor het feit dat uw zus door een hond in het hoofd gebeten was. Niet alleen is het opmerkelijk dat uw ouders dit incident niet opwierpen, ook kan er opgemerkt worden dat uw moeder aangifte deed in Kosovo, niet in Servië (CGVS, p. 20 en 21). Uit voorgaande blijkt aldus allerminst dat u zich beroepen heeft uw de Servische autoriteiten om hulp en/of bescherming te krijgen voor de door beweerde problemen.

Nochtans blijkt uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Servië Algemene Situatie van 13 augustus 2021, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_servie_algemene_situatie_20210813.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) dat in Servië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Servische autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hoewel binnen de Servische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, blijkt uit de informatie dat de Servische politie voldoende georganiseerd, bemand en uitgerust is om de nodige bescherming te kunnen bieden aan de bevolking, dat de kwaliteit van de politieonderzoeken erop vooruit gaat en dat corrupte politieambtenaren steeds vaker ter verantwoording worden geroepen. De Servische justitie en magistratuur ondergingen de afgelopen jaren ingrijpende hervormingen gericht op het verbeteren van de kwaliteit en onafhankelijkheid ervan. Ofschoon op dit gebied nog veel moet gebeuren en er nog talrijke kritische kanttekeningen gemaakt kunnen worden bij het actuele rechtswezen in Servië, o.a. aangaande de politieke beïnvloeding die in het huidige systeem nog niet uitgesloten is, wordt op dit terrein een zekere vooruitgang geboekt. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Servische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Dit kan o.a. bij het intern controleorgaan van Binnenlandse Zaken en de instelling van de ombudsman (Protector of Citizens). Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De kwaliteit van de interne politieonderzoeken is gestegen. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Servië aanwezig zijn. In november 2018 werd de nieuwe wet op gratis rechtsbijstand (Law on free legal aid) aangenomen, die in oktober 2019 in werking trad. Daarnaast bestaan er ook verschillende niet wettelijk geregelde mogelijkheden om kosteloze rechtshulp te verkrijgen. Informatie stelt ook nog dat, ofschoon er ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, de nodige politieke wil aanwezig is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Servië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen getroffen heeft om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden, dit via de nodige wetgevende initiatieven, anticorruptiestrategieën en bijbehorende actieplannen. Ofschoon er zich nog problemen voordoen op het vlak van de tenuitvoerbrenging van het beleid, beschikt Servië ondertussen over een anticorruptieagentschap dat onder meer toeziet op de implementatie van de maatregelen. Vooruitgang wordt hierdoor geboekt op dit terrein. In mei 2019 werd de bestaande Wet op het anticorruptieagentschap herzien (Law on the prevention of corruption of Law on the anti-corruption agency). De wil om corruptie te bestrijden leidde reeds tot arrestaties van meerdere, soms zelfs hooggeplaatste, functionarissen. In maart 2018 werd een nieuwe wet inzake de bestrijding van georganiseerde misdaad, terrorisme en corruptie van kracht, die voorziet in gespecialiseerde diensten, o.a. op gerechtelijk niveau, om corruptiezaken te onderzoeken en te vervolgen. De Servische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Cooperation in Europe) Mission to Serbia". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficieren, de strijd tegen de georganiseerde misdaad en corruptie, de zogenaamde community policing, e.d.m.

Specifiek voor de Roma-minderheid ontkent het Commissariaat-generaal niet dat in Servië racistisch geweld gericht tegen de Roma gemeenschap plaatsvindt, dat ook verbaal en fysiek politiegeweld tegen Roma voorkomt, en dat zaken die gemeld worden bij de bevoegde autoriteiten niet steeds de nodige opvolging kennen waardoor daders ongestraft blijven. Echter dient erop gewezen te worden dat dergelijke informatie op zich niet volstaat om aan te tonen dat u persoonlijk in uw land van herkomst hoegenaamd geen afdoende bescherming zou kunnen krijgen. Het volstaat immers niet om op algemene wijze te verwijzen naar dergelijke informatie; een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade dient steeds in concreto te worden aangetoond. In dit verband wijst het Commissariaat-generaal er op dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land. U heeft dit evenwel niet gedaan zoals blijkt uit de passage uit de beslissing van uw vader en de vaststellingen in uw dossier. Informatie over de Roma in Servië maakt voorts duidelijk dat politiegeweld kan worden aangeklaagd, ook door Roma slachtoffers, dat organisaties als A11 Initiative for Economic and Social Rights, YUCOM, Belgrade Centre for Human Rights, Yurom Centre, Alliance against Discrimination of Roma, Bibija, Roma Women's Network en Praxis en ervaren advocaten (al dan niet actief binnen deze organisatie of relevante onafhankelijke overheidsinstellingen) die nauw verbonden zijn met de Roma gemeenschap bijstand kunnen bieden aan Roma om discriminatie te melden en hun rechten te beschermen. Dit kan door het indienen van een klacht en het aanhangig maken van een rechtszaak, zo ook door het ondernemen van stappen bij het Hooggerechtshof daar waar lagere rechtbanken in gebreke zouden blijven en klachten niet afdoende zouden onderzoeken. Inzake de toegang tot het rechtssysteem kan nog worden aangestipt dat de organisatie Minority Rights Group International intussen (van 1 september 2020 tot 31 augustus 2022) samen met Praxis en met een groot aantal stakeholders op het terrein een programma heeft lopen dat erop gericht is te komen tot een verbeterde juridische aanpak van gevallen van discriminatie van Roma.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Servië opererende autoriteiten voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Verder haalde u aan te vrezen dat u bij terugkeer naar Servië geen dak boven uw hoofd zou hebben (CGVS, p. 18), dat u er nooit zou kunnen werken omdat u Rom bent (CGVS, p. 22); en gaf u aan dat u slecht behandeld werd omwille van uw moslimnaam (CGVS, p. 20) en dat u door de sociale dienst in Servië niet geholpen werd omdat u een moslimnaam heeft (CGVS, p. 10). In verband met deze verwijzing naar de moeilijkheden die u kende omwille van uw etnische origine kan er vooreerst opgemerkt worden dat er in het kader van uw vaders verzoek om internationale bescherming reeds geoordeeld werd dat de door hen beweerde discriminatoire behandeling in Servië onvoldoende zwaarwichtig was om te kunnen spreken van vervolging in vluchtelingrechtelijke zin. Voorts kan er gewezen worden op de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Servië Algemene Situatie van 13 augustus 2021, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_servie_algemene_situatie_20210813.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>). Deze informatie toont aan dat heel wat Roma in Servië zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (bv. ook de algemene precaire economische toestand in Servië, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald,... spelen evenzeer een rol). De Servische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is in Servië het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden aanwezig en worden de rechten van de minderheden ook gerespecteerd. De Servische overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige (antidiscriminatie)wetgeving, maar formuleert een aantal strategieën met bijhorende actieplannen ter verbetering van de moeilijke socio-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,... van de Roma. Ofschoon meer aandacht dient uit te gaan naar de concrete implementatie van dergelijke strategieën, werd dankzij diverse initiatieven toch reeds vooruitgang geboekt op het vlak van onderwijs, gezondheidszorg, huisvesting en registratie. Vooral op het gebied van de uitreiking van identiteitsdocumenten voor Roma in Servië zien wij de voorbije jaren een aanzienlijke progressie. Om de toegang tot de gezondheidszorg bij Roma te faciliteren werd door het ministerie van Gezondheidszorg tevens een systeem van gezondheidsbemiddelaars op poten gezet die als tussenpersoon functioneren tussen de gemeenschap en de gezondheidszorg. Volgens de OVSE heeft dit systeem een concrete en meetbare verbetering wat betreft de gezondheidsstatus van de Roma-gemeenschap met zich meegebracht. Voorts kan nog worden gewezen op het feit dat meerdere gemeenten in Servië ook lokale actieplannen voor de integratie van de Roma hebben aangenomen en

dat met de steun van de Europese Unie talrijke nieuwe projecten ter bevordering van de inclusie van de Roma uitgewerkt en uitgevoerd worden. In 2018 werd zo in Servië het ROMACTEDprogramma van de Raad van Europa gelanceerd. Het voorziet in garanties op de implementering van algemene, brede ontwikkelingsdoelstellingen op het lokale (gemeentelijke) niveau. Sindsdien zijn op lokaal niveau (in de 11 aangeduide gemeentes) een aantal programma's daadwerkelijk aan het lopen die bijdragen aan de verbetering van de Roma in het onderwijs, huisvesting, nutsvoorzieningen, cultuurleven, Op 26 juni 2018 vond tevens het 2018 National Platform on Roma Integration in Serbia plaats, waaraan vertegenwoordigers van centrale en lokale instanties, van de burgermaatschappij, van de Romagemeenschap en van de media deelnamen en waar de verdere lokale implementatie van het Romabeleid in Servië werd besproken. Tevens zijn er in Servië meerdere ngo's en burgermaatschappijorganisaties actief die de rechten en integratie van Roma verdedigen. Voor klachten omwille van discriminatie op basis van etnische afkomst kunnen Roma zich verder richten tot de Protector of Citizens of the Republic of Serbia en de Commissioner for Protection of Equality.

Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Servische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Servië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden, waarvan kan aangenomen worden dat er over bericht wordt en/of dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden. Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Servische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Hierbij kan worden gewezen op het bestaan van de Commissaris voor de Bescherming van de Gelijkheid, die reageert op klachten van discriminatie en mag overgaan tot het opstarten van een rechtszaak, wat bij gevallen van discriminatie jegens Roma ook daadwerkelijk reeds gebeurd is. Om dezelfde redenen is er ook geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Voor wat betreft uw specifieke situatie kan er hier vooreerst verwezen worden naar de beoordeling van uw vaders verzoek om internationale bescherming, waaruit blijkt dat hij in Servië kon werken, dat zijn kinderen er naar school konden gaan, dat jullie er onderdak hadden en dat jullie er toegang hadden tot medische zorgen. Hier kan nog aan toegevoegd worden dat uit uw verklaringen blijkt dat ook u uw vader hielp bij het verzamelen van afval (CGVS, p. 8,9). U heeft nooit zelf werk proberen te zoeken in Servië (CGVS, p. 9). U schreef zich er nooit in in een arbeidsbureau (CGVS, p. 9). Dat u meent dat u geen werk zou krijgen omdat uw vader meermaals probeerde om werk te vinden maar het niet kreeg (CGVS, p. 9), kan niet gevolgd worden, eens te meer uit voorgaande argumentatie bleek dat uw vader wel degelijk hier en daar klusjes uitvoerde als elektricien. Ondanks uw verklaringen dat u nergens heeft om naar terug te gaan (CGVS, p. 17), blijkt dat u in 2020 reeds gedurende een periode van twee of drie maanden terecht kon bij uw oma van vaderszijde die ook momenteel nog in Kraljevo in Servië woont samen met drie broers van uw vader die aan een inkomen komen door afval te verzamelen (CGVS, p. 7, 13). Ook uit uw verklaringen bleek dat u toegang had tot gezondheidszorg in Servië. Hoewel u de mening bent toegedaan dat u niet geholpen werd en dat ze u er lieten sterven, blijkt uit uw verklaringen dat u een dokter zag en dat die medicatie voor u voorschreef (CGVS, p. 15, 16). Met betrekking tot uw verklaringen dat jullie niet geholpen werden door het OCMW in Servië omdat jullie moslim waren en vluchteling en dat uw ouders hierover een klacht indienden (CGVS, p. 10), dient vastgesteld te worden dat er ten eerste getwijfeld kan worden aan de geloofwaardigheid hiervan gezien uw ouders dit niet opwierpen en gezien u geen begin van bewijs neerlegt om dit aan te tonen. Dat u geen bewijzen kan voorleggen van deze klacht omdat er een overstroming was en de documenten allemaal kwijt zijn (CGVS, p. 10), is een weinig overtuigende uitleg gelet op de eerder gedane vaststellingen dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde voor het ontbreken van uw paspoort waarbij u zich evenzeer op deze vermeende overstroming beriep.

Gelet op het voorgaande kan ook wat u betreft kan aldus geconcludeerd worden dat, indien u al bepaalde vormen van discriminatie onderging, dit geenszins zwaarwichtig genoeg is om te spreken van vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

Met betrekking tot het feit dat u aangeeft dat u niet terug wilt gaan naar Servië omdat uw familie zich geïntegreerd heeft in België, omdat uw kinderen de Belgische taal spreken, dat uw kinderen het systeem er niet kennen, dat het hier beter is en dat uw kinderen hier naar school gaan (CGVS, p. 18 en 28) dient gewezen te worden op het feit dat het goed in België geïntegreerd zijn een motief is dat op zich helemaal

niet ressorteert onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, noch onder de definitie van subsidiaire bescherming. Een beslissing tot erkenning als vluchteling of een toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut kan niet worden genomen enkel en alleen op grond van de vaststelling van een goede integratie in België. Het Commissariaatgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is enkel bevoegd uw eventueel risico bij een terugkeer naar uw land van herkomst te beoordelen. Voor de beoordeling van dit risico zijn voorgaande motieven niet relevant. Indien u een goede integratie wenst op te werpen als element voor het verkrijgen van een verblijfsvergunning moet u zich, volgens de in de Vreemdelingenwet voorziene procedure, wenden tot de bevoegde overheidsinstantie.

Uit hetgeen vooraangaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die vooraangaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u neerlegt slagen er niet in om voorgaande vaststellingen te wijzigen. Met betrekking tot de twee foto's die u neerlegt waarvan u aangeeft dat het verbrande been van uw echtgenote erop staat, dient te worden vastgesteld dat op deze foto slechts een been te zien is maar dat niet kan worden besloten dat het om het been van uw echtgenote gaat. Bovendien kan aangestipt worden dat de door u beweerde feiten waardoor uw echtgenote deze wonden opgelopen zou hebben zich volgens uw verklaringen afspeelden in Kosovo en dat dit dan ook geen betrekking heeft op uw vrees bij terugkeer naar Servië. De twee foto's die u neerlegt om aan te tonen hoe u leefde in Kosovo (CGVS, p. 16, 17) hebben geen betrekking op uw beweerde problemen bij terugkeer naar Servië. Door twee foto's neer te leggen met betrekking tot hoe u woonde in Servië (CGVS, p. 16, 17) wijzigt u evenmin voorgaande vaststellingen. Uit niets op deze foto blijkt dat het daadwerkelijk om de plaats gaat waar u woonde.

Volledigheidshalve kan aangestipt worden dat ook inzake het verzoek van uw minderjarige zus S.H. (...) werd overgegaan tot een weigeringsbeslissing.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in wat zich aandient als een enig middel op de "schending van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet".

Waar gemotiveerd wordt dat uit een vergelijking van zijn verklaringen en deze van zijn familieleden blijkt dat hij afwijkende verklaringen aflegde omtrent zijn verblijfplaats(en), doet verzoeker gelden:

"Verzoeker wenst te verwijzen naar het feit dat Roma een van de meest kwetsbare groepen zijn, die nog steeds geconfronteerd worden met moeilijke levensomstandigheden en discriminatie bij de toegang tot sociale bescherming, gezondheidszorg, werk en adequate huisvesting, zoals vermeld in rapporten van onafhankelijke instanties. (...)"

Inzake het motief dat hij tweemaal verzaakte aan een verzoek om internationale bescherming en zijn houding dus geenszins in overeenstemming te brengen is met een nood aan internationale bescherming, betoogt verzoeker:

"Verzoeker wenst te informeren dat, ondanks het feit dat Roma met zeer veel problemen te maken krijgen, het vertrouwen in justitie en in de overheid zeer laag is.

Aangaande Servië, verwijst verzoeker naar het volgende verslag:

(...)"

Betreffende de motivering inzake de pogingen die hij in het kader van de aangevoerde problemen al dan niet ondernam teneinde bescherming te verkrijgen vanwege de Servische politie en de beschermingsmogelijkheden aldaar, voert verzoeker aan:

"Verzoeker wenst te benadrukken dat er, ook binnen het schoolsysteem, een zeer grote discriminatie bestaat jegens Roma-kinderen

(...)

Door de combinatie van het lage vertrouwen in justitie en de grote discriminatie binnen het schoolstelsel, maakt dan ook dat er niet gemakkelijk klacht zal ingediend worden bij problemen op school."

Verzoeker vervolgt:

"Verzoeker wenst te benadrukken dat hij in zijn geval wel degelijk in concreto heeft aangetoond dat hij niet kan teruggaan naar Servië, omwille van zijn ervaringen in zijn land van herkomst.

Hij wijst erop dat hij in Servië problemen had met zijn moslimnaam, dat hij op school meerdere keren geslagen werd, Zijn zus werd mishandeld, zijn vader werd meerdere keren mishandeld toen hij ging werken. Ook in Kosovo had verzoeker problemen. Albanezen wilden zijn partner verkrachten. Ze liet zich niet doen en haarjurk werd in brand gestoken, waardoor haar been verbrand werd. De rug van zijn vader werd door toedoen van een aantal politieagenten gebroken toen hij afval aan het verzamelen was. De barak waar ze woonden werd meermaals in brand gestoken door Albanezen.

Er zijn misschien soms tegenstrijdigheden vastgesteld in de verhoren van verzoekers familieleden, maar verzoeker wenst ook te wijzen op de lage scholingsgraad van hemzelf en zijn familieleden."

Verzoeker concludeert:

"De beslissing van het CGVS maakt dan ook een manifeste schending uit artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2.2 Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande:

"Het huidige beroep tot vernietiging van de beslissing van het CGVS, betekend per drager dd. 24.05.2022, ontvankelijk en gegrond te verklaren, en bijgevolg verzoeker in hoofdde de vluchtelingenstatus toe te kennen.

In ondergeschikte orde aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

In de meest ondergeschikte orde het dossier te willen verzenden naar het CGVS."

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing niet op dienstige wijze aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in zijner hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

Waar verzoeker in het verzoekschrift verwijst naar zijn lage scholingsgraad dient immers te worden vastgesteld dat verzoeker in het geheel niet aantoonde of aannemelijk maakt dat hij, dit al dan niet ten gevolge van zijn zelfverklaarde gebrek aan scholing, dermate onderontwikkeld zou zijn of dat zijn verstandelijke vermogens zodanig zouden zijn aangetast dat hij niet bij machte mocht worden geacht om zijn procedure internationale bescherming te doorlopen, de verschillende onderhouden in dit kader te volbrengen en daarbij gedegen verklaringen af te leggen over zijn eigen naam en geboortedatum, herkomst en verblijfplaats(en), (identiteits-)documenten, levensloop, profiel, achtergrond, problemen en situatie. Vooreerst kan in dit kader uit de inhoud van het administratief dossier duidelijk het tegendeel worden afgeleid. Verzoeker zelf verklaarde weliswaar dat hij tot het vijfde leerjaar naar school ging (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.8), doch uit de verklaringen van zijn ouders kan worden afgeleid dat hij langer school liep in zijn land van herkomst. Zowel verzoekers moeder als verzoekers vader verklaarden immers dat verzoeker in Servië naar school ging. Verzoekers vader voegde hieraan toe dat zijn kinderen (waaronder verzoeker) in Servië school liepen tot twee of drie maanden voor zijn vertrek uit Servië (administratief dossier, map 'landeninformatie', notities van het persoonlijk onderhoud van verzoekers moeder, p.8; notities van het persoonlijk onderhoud van verzoekers vader, p.14). Verzoeker was op dat ogenblik reeds 14 jaar, zodat niet kan worden aangenomen dat hij slechts in het vijfde leerjaar zat. Verzoeker gaf daarenboven aan dat hij in Duitsland naar school ging en er leerde lezen en schrijven. Ook in Frankrijk genoot hij onderwijs (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.19). Dat hij bij machte bleek om in deze landen school te lopen in een vreemde taal, duidt erop dat verzoeker klaarblijkelijk veel intelligenter is dan hij voorhoudt in het verzoekschrift. Verzoeker brengt bovendien geen attest bij waaruit zou kunnen worden afgeleid dat hij, dit al dan niet ten gevolge van zijn zelfverklaarde gebrek aan scholing, dermate onderontwikkeld zou zijn of dat zijn verstandelijke vermogens zodanig zouden zijn aangetast dat hij niet bij machte mocht worden geacht om zijn procedure internationale bescherming op een gedegen wijze te doorlopen. Bovendien maakte hij

hiervan niet de minste melding in de vragenlijst 'bijzondere procedurele noden' van de DVZ. Integendeel gaf hij daar eenduidig en duidelijk aan dat er volgens hem geen elementen of omstandigheden waren die hem zouden kunnen hinderen bij het vertellen van zijn relaas en bij zijn deelname aan de procedure internationale bescherming. Bovendien blijkt uit de stukken van het dossier dat verzoeker nergens enig bezwaar formuleerde tegen het plaatsvinden van zijn gehoor en het invullen van de vragenlijst bij de DVZ, alsmede dat noch verzoeker, noch diens advocaat enig bezwaar formuleerde tegen het plaatsvinden van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS. Verzoekers advocaat beweerde aan het einde van het persoonlijk onderhoud weliswaar dat het voor verzoeker moeilijk was om te antwoorden op alle vragen en dat dit te wijten zou zijn aan verzoekers beperkte vorming op school doch deze advocaat liet na hierover ook maar enige verdere, concrete en dienstige duiding te verstrekken. Hij toonde geheel niet aan dat, waar of op welke wijze verzoekers vermeende gebrek aan vorming van invloed zou zijn geweest op zijn gezegden of de notities van het persoonlijk onderhoud. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud kan deze beweerde invloed verder niet worden afgeleid. Uit deze notities blijkt immers dat het persoonlijk onderhoud bij het CGVS op een normale wijze is geschied, kunnen geen ernstige problemen worden afgeleid en blijkt niet dat van verzoeker niet mocht of zou mogen worden verwacht dat hij zijn relaas omtrent de voormelde basisgegevens inzake zijn persoon en situatie aannemelijk zou kunnen maken middels het afleggen van spontane, doorleefde, overtuigende en geloofwaardige verklaringen en door het verstrekken van een gedegen antwoord op de aan hem gestelde eenvoudige en elementaire kennisvragen over zijn eigen identiteit, herkomst en verblijfplaats(en), levensloop, problemen en situatie. Het is voorts hoe dan ook geenszins onredelijk om zulks te verwachten van een laaggeschoold persoon. Ook van een laaggeschoold persoon mag namelijk worden verwacht dat deze de nodige kennis aan de dag legt over zijn eigen identiteit en (identiteits-)documenten en dat hij in staat is voldoende duidelijke, nauwkeurige en coherente verklaringen af te leggen met betrekking tot zijn levensloop, verblijfplaats(en), profiel en achtergrond en inzake de belangrijke feiten en gebeurtenissen die hij persoonlijk heeft meegemaakt.

3.2. De bestreden beslissing werd genomen op grond van de bevoegdheid van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zoals omschreven in artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b), artikel 57/6/1, § 2 en artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet. Deze bepalingen luiden als volgt:

“§ 1. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien :

(...)

b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3;

(...)

§ 2. In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.

§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”

Verzoeker betwist de inhoud van de bestreden beslissing in dit kader niet waar met recht gemotiveerd wordt:

“Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Daargelaten de door u aangehaalde vrees voor een terugkeer naar Kosovo, dient vastgesteld te worden dat uit uw verklaringen blijkt dat u net als uw ouders het Servische staatsburgerschap bezit (CGVS, p. 3,4).

Bij KB van 14 januari 2022 werd Servië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.”

3.3. Verzoeker stelt zijn land van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omdat hij er omwille van zijn etnie als Roma en omwille van zijn moslimnaam problemen zou hebben gekend, discriminatie en mishandeling zou vrezen en daartegen geen bescherming zou kunnen verkrijgen.

In de bestreden beslissing wordt vooreerst echter geheel terecht opgemerkt dat zowel de algehele geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen als de geloofwaardigheid van zijn concrete asielmotieven en nood aan bescherming danig worden ondermijnd doordat hij kennelijk tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over zijn naam en zijn geboortedatum. De motieven dienaangaande luiden als volgt:

“Vooreerst kan er gewezen worden op enkele vaststellingen die uw algemene geloofwaardigheid aantasten. Zo blijkt dat u doorheen uw verschillende verzoeken om internationale bescherming in België gebruik maakte van verschillende namen en geboortedata. In het kader van uw eerste en derde verzoek in België gebruikte u de naam T.F. (...) en gaf u als geboortedatum 22 februari 2000 op. In het kader van uw tweede verzoek in België gebruikte u als naam H.F. (...) en als geboortedatum 3 maart 2000 (registreren verzoek internationale bescherming d.d. 20 juli 2021). Bij uw derde verzoek gepolst of u ooit een andere naam gebruikte dan T.F. (...), gaf u aan dat dit niet het geval was (CGVS, p. 3). Geconfronteerd met het feit dat u twee verschillende namen gebruikte doorheen uw verzoeken in België, werpt u op dat u telkens dezelfde naam gebruikte en dat er niet gevraagd werd naar de familienaam (CGVS, p. 13). Gelet op het feit dat u niet alleen een andere naam maar ook een andere geboortedatum gebruikte, wordt het vermoeden gewekt dat u de asielinstanties intentioneel probeerde te misleiden. Van een verzoeker om internationale bescherming mag nochtans ten allen tijde en redelijkerwijs worden verwacht dat hij de bevoegde asielinstanties in het onthaalland correct inlicht over zijn identiteit, herkomst en vluchtmotieven.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Derhalve blijven zij onverminderd gelden.

De algehele geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen en de geloofwaardigheid van zijn concrete asielmotieven en nood aan internationale bescherming worden nog verder ondermijnd nu in de bestreden beslissing terecht wordt gesteld:

“Verder werd vastgesteld dat u geen paspoort neerlegt en dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over het ontbreken hiervan. In het kader van uw eerste verzoek stelde u dat jullie paspoorten bij de smokkelaar waren (verklaring DVZ d.d. 14 juni 2018, punt 28). Bij uw derde verzoek sprak u van een overstroming in 2015, i.e. voor uw komst naar België, waarin u vele documenten, waaronder uw paspoort verloor (CGVS, p. 17). Geconfronteerd met het feit dat er bij uw eerste verzoek ook naar uw paspoort werd gevraagd maar dat u toen nog zei dat die bij de smokkelaar waren, ontkent u dat u dit gezegd had (CGVS, p. 17). Het louter ontkennen van uw eerdere verklaringen doet geen afbreuk aan deze vastgestelde tegenstrijdigheid. De vaststelling dat u uw paspoort niet neerlegt en tegenstrijdige verklaringen aflegt over het ontbreken ervan doet vermoeden dat dit paspoort mogelijk informatie bevat waarvan u niet wilt dat deze het daglicht ziet. Dat u dergelijke merkwaardige verklaringen aflegt over het ontbreken van uw paspoort geeft bovendien uw algemene geloofwaardigheid een stevige knauw en doet ernstige vraagtekens rijzen bij uw bewering dat u al uw documenten verloor bij een overstroming (CGVS, p. 17).”

Verzoeker voert ook ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Bijgevolg blijven deze motieven onverminderd overeind.

Daarenboven wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Er dient voorts aangestipt te worden dat uit het verloop van uw persoonlijk onderhoud en de vergelijking van uw verklaringen met die van uw familieleden blijkt dat u afwijkende verklaringen aflegt met betrekking tot uw verblijfplaatsen. Gelet op het feit dat u aangaf dat u tot u volwassen was steeds bij uw ouders woonde (CGVS, p. 8) kan nochtans verwacht worden dat uw verklaringen in lijn zouden liggen met die van uw ouders. De vaststelling dat dit niet zo is roept vraagtekens op. Uit de verklaringen van uw ouders blijkt dat u en uw broers en zussen school liepen in Servië (CGVS H.S. (...) d.d. 19 november 2019, p. 8; CGVS T.M. (...) d.d. 19 november 2019, p. 3, 14). Uit de verklaringen van uw vader valt bovendien op te maken dat jullie leven zich grotendeels in Servië afspeelde. Uit zijn verklaringen valt af te leiden dat hij sinds 1999 vertrok uit Kosovo en dan in Servië woonde tot zijn vertrek naar Duitsland. Hij geeft aan dat hij soms ook op andere plekken was dan Servië, en stelt dat hij onder meer naar Duitsland, Frankrijk, Nederland en België ging (CGVS T.M. (...) d.d. 19 november 2019, p. 6). Ook stelt hij dat al zijn kinderen, op een na, geboren zijn in Servië (CGVS T.M. (...) d.d. 19 november 2019, p. 4). Ook geeft hij aan dat hij gedurende vier, vijf maanden in Servië verbleef nadat hij teruggestuurd werd vanuit Duitsland (CGVS T.M. (...) d.d. 19 november 2019, p. 6). Deze verklaringen nopen ertoe te besluiten dat het leven van jullie gezin zich grotendeels afspeelde in Servië en vallen maar moeilijk te rijmen met uw verklaringen dat u niet veel in Servië was, misschien maar een jaar in totaal in 2014 of 2015 (CGVS, p. 5). U stelde ook dat u in 2020 gedurende 15 dagen bij uw oma in Servië verbleef nadat u gerepatrieerd was (CGVS, p. 7). Even later meent u dat het twee of drie maanden was (CGVS, p. 13). U ging naar school tot het vijfde leerjaar en daarna niet meer (CGVS, p. 8). Gevraagd of u naar school ging in Servië of in Kosovo, stelt u dat u in Kosovo naar school ging (CGVS, p. 8). Nadien nog eens gepolst of het correct is dat u slechts één jaar in Servië woonde, stelt u dat u het zich niet goed herinnert omdat u veel problemen had -u legt

overigens geen medisch attest neer waaruit zou blijken dat u geheugenproblemen zou hebben -, en dat jullie in totaal misschien twee of drie jaar in Servië woonden (CGVS, p. 19). U bevestigt voorts dat u voor vijf jaar in Kosovo naar school ging (CGVS, p. 19). Erop gewezen dat uit het dossier van uw ouders bleek dat jullie veel langer in Servië verbleven, blijft u erbij dat jullie in Kosovo woonden en niet in Servië (CGVS, p. 19). Geconfronteerd met het feit dat uw ouders zeiden dat u in Servië naar school ging, meent u dat het een internationale school is die er zowel in Kosovo als in Servië is (CGVS, p. 19), waarmee u geenszins de incoherentie uitklaart. Gelet op het feit dat u aangaf dat u tot u volwassen was steeds bij uw ouders woonde (CGVS, p. 8), is het merkwaardig dat u dermate uiteenlopende verklaringen aflegt over uw verblijf en de plaats van uw scholing. Ook het feit dat uit een uitleveringsverzoek dat toegevoegd werd aan het administratief dossier blijkt dat u gezocht werd voor feiten die gepleegd werden in Servië in de periode van 30 april 2016 tot 30 mei 2016 doet vermoeden dat u meer in Servië verbleef dan u wenst prijs te geven.”

Verzoeker slaagt er hoegenaamd niet in om afbreuk te doen aan de voormelde motieven. Op zijn eigen beweerde lage scholingsgraad werd reeds hoger genoegzaam ingegaan. Verder blijkt dat de voormelde motieven nagenoeg integraal schragen op vastgestelde tegenstrijdigheden tussen verzoekers verklaringen en deze van zijn vader. Waar er verwezen wordt naar de verklaringen van verzoekers moeder, die weliswaar aangaf dat zij nooit naar school ging (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud van verzoekers moeder, p.8), dient immers te worden vastgesteld dat al deze verklaringen ook werden afgelegd en bevestigd door verzoekers vader. Verzoekers vader gaf daarbij bovendien duidelijk aan dat hij weldegelijk geschoold was en een diploma behaalde (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud van verzoekers vader, p.5). Derhalve kan de beweerde lage scholingsgraad van verzoekers familieleden geen verklaring bieden voor de voormelde tegenstrijdigheden tussen verzoekers gezegden en deze van zijn ouders.

In zoverre verzoeker in het kader van het voorgaande daarnaast verwijst naar en citeert uit algemene informatie omtrent de moeilijke levensomstandigheden voor en de discriminatie van Roma bij onder meer de toegang tot sociale bescherming, gezondheidszorg, werk en huisvesting, dient te worden opgemerkt dat niet kan worden ingezien hoe verzoeker met zijn verwijzing naar deze louter algemene informatie afbreuk zou kunnen doen aan de veelheid aan voormelde, concrete vaststellingen inzake zijn verklaringen en deze van zijn ouders met betrekking tot zijn eigen verblijfplaatsen en scholing.

Bovendien wordt in de bestreden beslissing op geheel gerechtvaardigde wijze gemotiveerd:

“Voorts getuigt het feit dat uw twee eerste verzoeken om internationale bescherming in België werden afgesloten omdat u zich niet aanbood voor uw onderhouden op de Dienst Vreemdelingenzaken van een houding die geenszins in overeenstemming te brengen is met een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. U brengt in het kader van dit verzoek ook geen afdoende uitleg aan die het feit dat u niet opdaagde bij uw persoonlijke onderhouden in het kader van uw eerste twee verzoeken kan vergoelijken. Gevraagd naar de reden waarom u zich in het kader van uw eerste verzoek niet aandiende voor uw persoonlijk onderhoud d.d. 11 juni 2019 op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) geeft u aan dat u de oproepingsbrief niet kreeg (CGVS, p. 13). Dit staat haaks op een nota die werd toegevoegd aan het administratief dossier waaruit blijkt dat uw partner, die zich wel aanbood voor haar persoonlijk onderhoud die dag en haar oproepingsbrief klaarblijkelijk wel gekregen had, destijds verklaarde dat u ziek was en opgenomen was in het ziekenhuis, iets waarvan overigens geen begin van bewijs werd neergelegd. Over uw tweede verzoek verklaart u dat u zich niet aandiende voor uw persoonlijk onderhoud d.d. 16 augustus 2021 omdat u wederom de brief niet kreeg (CGVS, p. 13). U stelt immers dat u niet in een centrum woonde, maar op een privéadres (CGVS, p. 13). Uit niets blijkt echter dat u uw verblijfplaats op een privéadres kenbaar maakte aan de Belgische asielinstanties. Dat u tot tweemaal toe niet inging op een oproeping in het kader van uw asielprocedure geeft blijk van desinteresse in de door u ingezette asielprocedure, wat onverenigbaar is met het bestaan, wat u betreft, van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van voormeld Verdrag of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit wordt gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming, en met de plicht van de verzoeker om zijn medewerking te verlenen aan de overheid die over zijn verzoek moet beslissen.”

Verzoeker slaagt er niet in om deze motieven te ontcrachten. Waar hij middels een verwijzing naar algemene informatie omtrent het lage vertrouwen in justitie en de overheid bij Roma in Servië tracht te laten uitschijnen dat hij tot tweemaal toe zou hebben verzaakt aan zijn eerdere verzoeken om internationale bescherming en in het kader van deze verzoeken niet kwam opdagen omdat hij een gebrek aan vertrouwen zou hebben gehad in de Belgische autoriteiten, dient immers te worden opgemerkt dat zulks bezwaarlijk ernstig kan worden genomen. Wanneer verzoeker eerder werd geconfronteerd met zijn nalatigheid dienaangaande, beweerde hij blijkens zijn voormelde gezegden immers nog dat hij de betreffende oproepingsbrieven niet zou hebben ontvangen. Dat hij heden en na te zijn geconfronteerd met een negatieve beslissing waarin deze uitleg ongeloofwaardig werd bevonden plots op de proppen

komt met een uitleg over zijn lage vertrouwen in justitie en de overheid, kan dan ook niet overtuigen. Hoe dan ook kan dit aangevoerde wantrouwen jegens justitie en overheid de gedane vaststellingen niet verklaren. Op een verzoeker om internationale bescherming rust immers de verplichting om van bij de aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen voor de asielinstanties, zodat deze kunnen beslissen over de asielaanvraag. Aan het feit dat iemand zich wendt tot de autoriteiten van een bepaald land teneinde er diens status van vluchteling te doen erkennen is bovendien inherent het vertrouwen verbonden in de autoriteiten waaraan men de bescherming vraagt.

Voorts wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Vervolgens dient er benadrukt te worden dat in het verzoek om internationale bescherming van uw ouders een weigeringsbeslissing genomen werd. Zoals blijkt uit de beslissing van uw vader die werd toegevoegd aan het administratief dossier haalden uw ouders met betrekking tot Servië een aantal geweldincidenten aan waarvan jullie gezin het slachtoffer werd omwille van jullie etnische origine als Rom en jullie islamitische geloof. Er werd evenwel vastgesteld dat niet aannemelijk gemaakt werd dat uw vader en uw familie – zij richtten zich immers nooit tot de Servische autoriteiten in het kader van hun problemen - voor de aangehaalde geweldincidenten geen of onvoldoende beroep hebben kunnen doen – of bij terugkeer naar Servië zouden kunnen doen bij eventuele toekomstige problemen – op de hulp van en/of bescherming door de in Servië aanwezige autoriteiten. In casu dient vastgesteld te worden dat deze argumentatie ook van toepassing is op u, gelet op het feit dat u aangeeft dat u tot u volwassen was steeds bij uw ouders woonde (CGVS, p. 8) en gezien u verwijst naar dezelfde motieven.

Zo haalde u aan dat u bij terugkeer naar Servië vreest dat u mishandeld zou worden door Albanezen en Serviërs omdat u moslim bent en stelt u dat jullie meermaals slecht behandeld werden in Servië (CGVS, p. 18, 20, 21), dat uw vader meerdere keren geslagen werd toen hij ging werken in Servië (CGVS, p. 20) en dat u geslagen werd op school, al wist u niet door wie (CGVS, p. 20), i.e. elementen waar ook uw vader naar verwees. In navolging van uw vader, heeft u ook niet aannemelijk gemaakt dat u in geval van problemen in Servië geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp en/of bescherming vanwege de Servische autoriteiten. U legt immers weinig coherente verklaringen af op dit vlak. Eerst geeft u aan dat jullie naar de directeur gingen omwille van deze problemen (CGVS, p. 20). Gevraagd of u ooit klacht indiende bij de politie, vroeg u zich luidop af welke politie, om vervolgens te bevestigen dat u nooit klacht indiende bij de politie omwille van uw problemen op school (CGVS, p. 20). Even later wierp u toch op dat jullie een klacht indienden bij de politie omdat jullie geslagen werden op school (CGVS, p. 21). Geconfronteerd met het feit dat u eerst zei dat jullie slechts naar de directeur gingen en niet naar de politie en dat u vervolgens iets anders zei (CGVS, p. 21), meent u dat de directeur en de politie hetzelfde zijn (CGVS, p. 21). Dit houdt geen steek. Gelet op de verklaringen van uw vader waaruit blijkt dat de autoriteiten niet ingeschakeld werden voor uw beweerde problemen op school, uw incoherente verklaringen terzake en de vaststelling dat u geen begin van bewijs neerlegt om aan te tonen dat jullie wel beroep gedaan zouden hebben op de Servische autoriteiten omwille van uw beweerde problemen op school, dient dan ook vastgesteld te worden dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw bewering dat jullie beroep deden op de politie omwille van uw beweerde problemen op school. Met betrekking tot het feit dat u aanhaalt dat er door Serviërs, politieagenten en assistenten van de sociale dienst tegen jullie gezegd werd dat jullie terug moesten gaan naar Kosovo en dat ze nog andere slechte dingen zeiden (CGVS, p. 20), dient opgemerkt te worden dat uit uw verklaringen blijkt dat u ook in het kader van deze problemen geen klacht indiende bij de Servische politie of aangifte deed van het door u beweerde slechte functioneren van de Servische politiediensten (CGVS, p. 20 en 21). U verwees enkel naar het feit dat uw moeder klacht indiende voor het feit dat uw zus door een hond in het hoofd gebeten was. Niet alleen is het opmerkelijk dat uw ouders dit incident niet opwierpen, ook kan er opgemerkt worden dat uw moeder aangifte deed in Kosovo, niet in Servië (CGVS, p. 20 en 21). Uit voorgaande blijkt aldus allerminst dat u zich beroepen heeft uw de Servische autoriteiten om hulp en/of bescherming te krijgen voor de door beweerde problemen.”

Nochtans blijkt uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Servië Algemene Situatie van 13 augustus 2021, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_servie_algemene_situatie_20210813.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) dat in Servië maatregelen werden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Servische autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hoewel binnen de Servische ordediensten nog steeds een

aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, blijkt uit de informatie dat de Servische politie voldoende georganiseerd, bemand en uitgerust is om de nodige bescherming te kunnen bieden aan de bevolking, dat de kwaliteit van de politieonderzoeken erop vooruit gaat en dat corrupte politieambtenaren steeds vaker ter verantwoording worden geroepen. De Servische justitie en magistratuur ondergingen de afgelopen jaren ingrijpende hervormingen gericht op het verbeteren van de kwaliteit en onafhankelijkheid ervan. Ofschoon op dit gebied nog veel moet gebeuren en er nog talrijke kritische kanttekeningen gemaakt kunnen worden bij het actuele rechtswezen in Servië, o.a. aangaande de politieke beïnvloeding die in het huidige systeem nog niet uitgesloten is, wordt op dit terrein een zekere vooruitgang geboekt. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Servische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Dit kan o.a. bij het intern controleorgaan van Binnenlandse Zaken en de instelling van de ombudsman (Protector of Citizens). Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De kwaliteit van de interne politieonderzoeken is gestegen. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Servië aanwezig zijn. In november 2018 werd de nieuwe wet op gratis rechtsbijstand (Law on free legal aid) aangenomen, die in oktober 2019 in werking trad. Daarnaast bestaan er ook verschillende niet wettelijk geregelde mogelijkheden om kosteloze rechtshulp te verkrijgen. Informatie stelt ook nog dat, ofschoon er ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, de nodige politieke wil aanwezig is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Servië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen getroffen heeft om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden, dit via de nodige wetgevende initiatieven, anticorruptiestrategieën en bijbehorende actieplannen. Ofschoon er zich nog problemen voordoen op het vlak van de tenuitvoerbrenging van het beleid, beschikt Servië ondertussen over een anticorruptieagentschap dat onder meer toeziet op de implementatie van de maatregelen. Vooruitgang wordt hierdoor geboekt op dit terrein. In mei 2019 werd de bestaande Wet op het anticorruptieagentschap herzien (Law on the prevention of corruption of Law on the anti-corruption agency). De wil om corruptie te bestrijden leidde reeds tot arrestaties van meerdere, soms zelfs hooggeplaatste, functionarissen. In maart 2018 werd een nieuwe wet inzake de bestrijding van georganiseerde misdaad, terrorisme en corruptie van kracht, die voorziet in gespecialiseerde diensten, o.a. op gerechtelijk niveau, om corruptiezaken te onderzoeken en te vervolgen. De Servische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Cooperation in Europe) Mission to Serbia". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficieren, de strijd tegen de georganiseerde misdaad en corruptie, de zogenaamde community policing, e.d.m.

Specifiek voor de Roma-minderheid ontkent het Commissariaat-generaal niet dat in Servië racistisch geweld gericht tegen de Roma gemeenschap plaatsvindt, dat ook verbaal en fysiek politiegeweld tegen Roma voorkomt, en dat zaken die gemeld worden bij de bevoegde autoriteiten niet steeds de nodige opvolging kennen waardoor daders ongestraft blijven. Echter dient erop gewezen te worden dat dergelijke informatie op zich niet volstaat om aan te tonen dat u persoonlijk in uw land van herkomst hoegenaamd geen afdoende bescherming zou kunnen krijgen. Het volstaat immers niet om op algemene wijze te verwijzen naar dergelijke informatie; een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade dient steeds in concreto te worden aangetoond. In dit verband wijst het Commissariaat-generaal er op dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land. U heeft dit evenwel niet gedaan zoals blijkt uit de passage uit de beslissing van uw vader en de vaststellingen in uw dossier. Informatie over de Roma in Servië maakt voorts duidelijk dat politiegeweld kan worden aangeklaagd, ook door Roma slachtoffers, dat organisaties als A11 Initiative for Economic and Social Rights, YUCOM, Belgrade Centre for Human Rights, Yurom Centre, Alliance against Discrimination of Roma, Bibija, Roma Women's Network en Praxis en ervaren advocaten (al dan niet actief binnen deze organisatie of relevante onafhankelijke overheidsinstellingen) die nauw verbonden zijn met de Roma gemeenschap bijstand kunnen bieden aan Roma om discriminatie te melden en hun rechten te beschermen. Dit kan door het indienen van een klacht en het aanhangig maken van een rechtszaak, zo ook door het ondernemen van stappen bij het Hooggerechtshof daar waar lagere rechtbanken in gebreke zouden blijven en klachten niet afdoende zouden onderzoeken. Inzake de toegang tot het rechtssysteem kan nog worden aangestipt dat de organisatie Minority Rights Group International intussen (van 1 september 2020 tot 31 augustus 2022) samen met Praxis en met een groot

aantal stakeholders op het terrein een programma heeft lopen dat erop gericht is te komen tot een verbeterde juridische aanpak van gevallen van discriminatie van Roma.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Servië opererende autoriteiten voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980."

Verzoeker slaagt er geenszins in om de voormelde motieven te ontkrachten. Door de door hem en de door zijn ouders aangehaalde problemen eenvoudigweg opnieuw op te sommen, doet hij immers geenszins afbreuk aan de voormelde, op basis van en inzake zijn verklaringen omtrent deze problemen gedane vaststellingen. Specifiek met betrekking tot de incidenten waarvan zijn zus slachtoffer zou zijn geworden, kan in dit kader bovendien worden verwezen naar het arrest nr. 280 324 van 18 november 2022 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, dat werd geveld inzake deze zus. In dit arrest werd vastgesteld dat aan deze incidenten niet het minste geloof kan worden gehecht.

Verder dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen informatie aanreikt die een ander licht zou kunnen werpen op de voormelde motieven. De weinige informatie waarnaar hij verwijst en waaruit hij citeert, ligt immers geheel in dezelfde lijn als en doet bijgevolg op generlei wijze afbreuk aan de informatie zoals gehanteerd en geciteerd door verweerder. Uit het geheel van de voorliggende landeninformatie blijkt duidelijk en genoegzaam dat de Servische autoriteiten redelijke maatregelen in de zin van artikel 48/5, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet nemen, dat zij aan al hun onderdanen ongeacht hun etnie de nodige bescherming en hulp bieden en dat aangenomen kan worden dat verzoeker zich bij eventuele (verdere) problemen en geweldsincidenten en zo hij daartoe de nodige pogingen zou ondernemen toegang kan verschaffen tot de bescherming en hulp vanwege zijn nationale overheden.

Inzake de door verzoeker aangehaalde vrees om ten gevolge van zijn etnie en/of zijn naam te zullen worden gediscrimineerd en slecht te zullen worden behandeld, wordt in de bestreden beslissing verder terecht aangegeven:

"Verder haalde u aan te vrezen dat u bij terugkeer naar Servië geen dak boven uw hoofd zou hebben (CGVS, p. 18), dat u er nooit zou kunnen werken omdat u Rom bent (CGVS, p. 22); en gaf u aan dat u slecht behandeld werd omwille van uw moslimnaam (CGVS, p. 20) en dat u door de sociale dienst in Servië niet geholpen werd omdat u een moslimnaam heeft (CGVS, p. 10). In verband met deze verwijzing naar de moeilijkheden die u kende omwille van uw etnische origine kan er vooreerst opgemerkt worden dat er in het kader van uw vaders verzoek om internationale bescherming reeds geoordeeld werd dat de door hen beweerde discriminatoire behandeling in Servië onvoldoende zwaarwichtig was om te kunnen spreken van vervolging in vluchtelingrechtelijke zin. Voorts kan er gewezen worden op de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Servië Algemene Situatie van 13 augustus 2021, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_servie_algemene_situatie_20210813.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>). Deze informatie toont aan dat heel wat Roma in Servië zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (bv. ook de algemene precaire economische toestand in Servië, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald,... spelen evenzeer een rol). De Servische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is in Servië het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden aanwezig en worden de rechten van de minderheden ook gerespecteerd. De Servische overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige (antidiscriminatie)wetgeving, maar formuleert een aantal strategieën met bijhorende actieplannen ter verbetering van de moeilijke socio-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,... van de Roma. Ofschoon meer aandacht dient uit te gaan naar de concrete implementatie van dergelijke strategieën, werd dankzij diverse initiatieven toch reeds vooruitgang geboekt op het vlak van onderwijs, gezondheidszorg, huisvesting en registratie. Vooral op het gebied van de uitreiking van identiteitsdocumenten voor Roma in Servië zien wij de voorbije jaren een aanzienlijke progressie. Om de toegang tot de gezondheidszorg bij Roma te faciliteren werd door het ministerie van Gezondheidszorg tevens een systeem van gezondheidsbemiddelaars op poten gezet die als tussenpersoon functioneren tussen de gemeenschap en de gezondheidszorg. Volgens de OVSE heeft dit systeem een concrete en meetbare verbetering wat betreft de gezondheidsstatus van de Roma-gemeenschap met zich meegebracht. Voorts kan nog worden gewezen op het feit dat meerdere gemeenten in Servië ook lokale actieplannen voor de integratie van de Roma hebben aangenomen en dat met de steun van de Europese Unie talrijke nieuwe projecten ter bevordering van de inclusie van de Roma uitgewerkt en uitgevoerd worden. In 2018 werd zo in Servië het ROMACTEDprogramma van de Raad van Europa gelanceerd. Het voorziet in garanties op de implementering van algemene, brede

ontwikkelingsdoelstellingen op het lokale (gemeentelijke) niveau. Sindsdien zijn op lokaal niveau (in de 11 aangeduide gemeentes) een aantal programma's daadwerkelijk aan het lopen die bijdragen aan de verbetering van de Roma in het onderwijs, huisvesting, nutsvoorzieningen, cultuurleven, Op 26 juni 2018 vond tevens het 2018 National Platform on Roma Integration in Serbia plaats, waaraan vertegenwoordigers van centrale en lokale instanties, van de burgermaatschappij, van de Roma-gemeenschap en van de media deelnamen en waar de verdere lokale implementatie van het Romabeleid in Servië werd besproken. Tevens zijn er in Servië meerdere ngo's en burgermaatschappijorganisaties actief die de rechten en integratie van Roma verdedigen. Voor klachten omwille van discriminatie op basis van etnische afkomst kunnen Roma zich weder richten tot de Protector of Citizens of the Republic of Serbia en de Commissioner for Protection of Equality.

Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Servische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Servië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden, waarvan kan aangenomen worden dat er over bericht wordt en/of dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden. Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Servische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Hierbij kan worden gewezen op het bestaan van de Commissaris voor de Bescherming van de Gelijkheid, die reageert op klachten van discriminatie en mag overgaan tot het opstarten van een rechtszaak, wat bij gevallen van discriminatie jegens Roma ook daadwerkelijk reeds gebeurd is. Om dezelfde redenen is er ook geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Voor wat betreft uw specifieke situatie kan er hier vooreerst verwezen worden naar de beoordeling van uw vaders verzoek om internationale bescherming, waaruit blijkt dat hij in Servië kon werken, dat zijn kinderen er naar school konden gaan, dat jullie er onderdak hadden en dat jullie er toegang hadden tot medische zorgen. Hier kan nog aan toegevoegd worden dat uit uw verklaringen blijkt dat ook u uw vader hielp bij het verzamelen van afval (CGVS, p. 8,9). U heeft nooit zelf werk proberen te zoeken in Servië (CGVS, p. 9). U schreef zich er nooit in in een arbeidsbureau (CGVS, p. 9). Dat u meent dat u geen werk zou krijgen omdat uw vader meermaals probeerde om werk te vinden maar het niet kreeg (CGVS, p. 9), kan niet gevolgd worden, eens te meer uit voorgaande argumentatie bleek dat uw vader wel degelijk hier en daar klusjes uitvoerde als elektricien. Ondanks uw verklaringen dat u nergens heeft om naar terug te gaan (CGVS, p. 17), blijkt dat u in 2020 reeds gedurende een periode van twee of drie maanden terecht kon bij uw oma van vaderszijde die ook momenteel nog in Kraljevo in Servië woont samen met drie broers van uw vader die aan een inkomen komen door afval te verzamelen (CGVS, p. 7, 13). Ook uit uw verklaringen bleek dat u toegang had tot gezondheidszorg in Servië. Hoewel u de mening bent toegedaan dat u niet geholpen werd en dat ze u er lieten sterven, blijkt uit uw verklaringen dat u een dokter zag en dat die medicatie voor u voorschreef (CGVS, p. 15, 16). Met betrekking tot uw verklaringen dat jullie niet geholpen werden door het OCMW in Servië omdat jullie moslim waren en vluchteling en dat uw ouders hierover een klacht indienden (CGVS, p. 10), dient vastgesteld te worden dat er ten eerste getwijfeld kan worden aan de geloofwaardigheid hiervan gezien uw ouders dit niet opwierpen en gezien u geen begin van bewijs neerlegt om dit aan te tonen. Dat u geen bewijzen kan voorleggen van deze klacht omdat er een overstroming was en de documenten allemaal kwijt zijn (CGVS, p. 10), is een weinig overtuigende uitleg gelet op de eerder gedane vaststellingen dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde voor het ontbreken van uw paspoort waarbij u zich evenzeer op deze vermeende overstroming beriep.

Gelet op het voorgaande kan ook wat u betreft kan aldus geconcludeerd worden dat, indien u al bepaalde vormen van discriminatie onderging, dit geenszins zwaarwichtig genoeg is om te spreken van vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin."

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. De informatie waarnaar hij verwijst en waaruit hij citeert, ligt namelijk volledig in dezelfde lijn als en doet bijgevolg op generlei wijze afbreuk aan de informatie zoals gehanteerd en aangehaald door verweerder. Op grond van het geheel van de voorliggende landeninformatie, dient te worden besloten dat de moeilijke situatie waarin Roma zich kunnen bevinden en de mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Servische context in het algemeen geen aanleiding geven tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de

Vreemdelingenwet. Tevens blijkt hieruit genoegzaam dat in Servië voor Roma in het algemeen de nodige bescherming voorhanden is. Eventuele problemen voor Roma in Servië hebben, behoudens in zeer uitzonderlijke en specifiek aan te tonen omstandigheden, doorgaans niet die aard, intensiteit en draagwijdte om te kunnen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade in de vluchtelingenrechtelijke zin en er kan geenszins worden gesteld dat de Servische autoriteiten, in het geval zich toch dergelijke ernstige problemen zouden voordoen, niet bij machte of onwillig zouden zijn om op te treden en de nodige bescherming en ondersteuning te bieden.

Verzoeker gaat in het kader van het voorgaande daarenboven volledig voorbij en doet op generlei wijze afbreuk aan de gedane vaststellingen inzake zijn eigen, persoonlijke en concrete situatie en deze van zijn familie. Derhalve blijven deze vaststellingen en de voormelde motieven onverminderd gehandhaafd.

Het voorgaande vindt overigens bevestiging in het feit op zich dat het land van herkomst van verzoeker (opnieuw) werd opgenomen op de lijst van veilige landen bij artikel 1 van het KB van 14 januari 2022 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van :

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

Verzoeker laat de bestreden beslissing voor het overige geheel ongemoeid waar gemotiveerd wordt:

“Met betrekking tot het feit dat u aangeeft dat u niet terug wilt gaan naar Servië omdat uw familie zich geïntegreerd heeft in België, omdat uw kinderen de Belgische taal spreken, dat uw kinderen het systeem er niet kennen, dat het hier beter is en dat uw kinderen hier naar school gaan (CGVS, p. 18 en 28) dient gewezen te worden op het feit dat het goed in België geïntegreerd zijn een motief is dat op zich helemaal niet ressorteert onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, noch onder de definitie van subsidiaire bescherming. Een beslissing tot erkenning als vluchteling of een toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut kan niet worden genomen enkel en alleen op grond van de vaststelling van een goede integratie in België. Het Commissariaatgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is enkel bevoegd uw eventueel risico bij een terugkeer naar uw land van herkomst te beoordelen. Voor de beoordeling van dit risico zijn voorgaande motieven niet relevant. Indien u een goede integratie wenst op te werpen als element voor het verkrijgen van een verblijfsvergunning moet u zich, volgens de in de Vreemdelingenwet voorziene procedure, wenden tot de bevoegde overheidsinstantie.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze geheel ongemoeid laat, onverminderd gelden.

De door verzoeker neergelegde documenten en stukken, zoals opgenomen in de map ‘documenten’ in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande. Deze redenen worden, gezien verzoeker deze weerlegt noch betwist, door de Raad overgenomen en luiden als volgt:

“De documenten die u neerlegt slagen er niet in om voorgaande vaststellingen te wijzigen. Met betrekking tot de twee foto’s die u neerlegt waarvan u aangeeft dat het verbrande been van uw echtgenote erop staat, dient te worden vastgesteld dat op deze foto slechts een been te zien is maar dat niet kan worden besloten dat het om het been van uw echtgenote gaat. Bovendien kan aangestipt worden dat de door u beweerde feiten waardoor uw echtgenote deze wonden opgelopen zou hebben zich volgens uw verklaringen afspeelden in Kosovo en dat dit dan ook geen betrekking heeft op uw vrees bij terugkeer

naar Servië. De twee foto's die u neerlegt om aan te tonen hoe u leefde in Kosovo (CGVS, p. 16, 17) hebben geen betrekking op uw beweerde problemen bij terugkeer naar Servië. Door twee foto's neer te leggen met betrekking tot hoe u woonde in Servië (CGVS, p. 16, 17) wijzigt u evenmin voorgaande vaststellingen. Uit niets op deze foto blijkt dat het daadwerkelijk om de plaats gaat waar u woonde."

3.4. In acht genomen hetgeen voorafgaat, heeft verzoeker geen substantiële redenen opgegeven in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet om zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ten aanzien van verzoeker met recht besloten tot de weigering van de internationale bescherming en tot de kennelijke ongegrondheid van zijn verzoek om internationale bescherming en dient het beroep te worden verworpen.

3.5. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien november tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT